

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

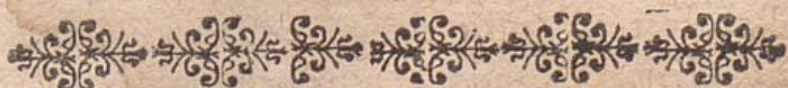
Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Prima acceptio nominis oratio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

CAPUT I.

*De Oratione generatim & illius
diversis speciebus.*

Nomen *Orationis* communiter in tribus accipitur significationibus. Prima acceptio strictissima est pro sola *petitione* alicujus gratia. Secunda largior est pro *omni mentis in Deum elevatione*. Tertia largissima est pro *omni conversatione & colloquutione cum Deo*. De istis tribus acceptionibus nominis hujus *oratio* paucis hic aliqua differemus, ubi & ex occasione monita quaedam & documenta omninò necessaria trademus.

Prima acceptio nominis oratio.

Primo igitur *precari* sive *orare* in strictissima acceptione est ad Deum pro obtinenda gratia aliqua aut assistentia confugere. quoniam infinitis necessitatibus premimur, continuo ad Deum confugiamus, atque illius in omnibus auxilium imploremus necesse est. Et vero magnus honor est ille concessus homini, quod liberum in omnibus habeat accessum ad Deum infinitæ Majestatis: atque in hoc excessum bonitatis suæ erga nos divina illa Majestas declarat, quod ipse, qui infinite magnus est, preces nostras audire & exaudire non dedignetur. Certum insuper est, neminem unquam ad Deum confugisse, quin fuerit hæc vel illâ ratione exauditus, quia infallibilis est

Precatio est alicujas à Deo postulatio. Necessitas confugiendi ad Deum. Bonitas Dei erga nos, quod orationes nostras velit audire.

illa Salvatoris nostri sententia : *Omnis qui petit, accipit.* Quod si igitur ita parum proficimus, atque in tanta vivimus gratiarum divinarum inopia, id alteri, nisi nobismetipsis, imputare nemini nos oportet, quia ad ipsum non confugimus, sive quia necessitates nostras non cognoscimus, sive quia si cognoscimus, occultam habemus in nobismetipsis, & in propriis industriis nostris confidentiam, quæ credere ac sperare nos jubet fore, ut ex nobismetipsis illis medeamur.

*Insignis
praxis re-
currendi
ad Deum
in quavis
occasione,
priusquã
aliam ullã
cogitatio-
nem ad-
mittamus.*

Hoc monitum magnæ est considerationis, quod proinde à Fratribus nostris sedulò adnotari debet, ut assuescant sanctæ illi consuetudini in omni occasione, ante omnia opera sua, confugiendi ad Deum, quippe qui nostris omnibus malis possit mederi perfectius, quam nosmetipsi nobis queamus imaginari. Si illis injungitur aliqua mortificatio, si verbis asperioribus increpantur, si difficilia aut illorum affectioni minus conformia illis præcipiuntur, demique si quavis in re aliquam interiorem experiuntur contradictionem, ocysimè cor suum elevabunt ad Deum, atque ab illo petent gratiam aut patienter sufferendi, aut generosè exequendi id, quod illis tunc aliquam causare videtur aversionem aut horrorem.

*Duo defe-
ctus illorũ,
qui in su-
bitis occa-
sionibus
non re-
currunt
ad Deum.*

Porro qui sanctæ huic praxi minus assueverunt, duos magnæ considerationis committere solent defectus. Primum enim, quo de cogitant suis in afflictionibus & contradictionibus, est, quam se possint ratione ab illis expedire, quod si nequeant, inquietantur, ac murmurare incipiunt, id quod Deo summopere displicere

con-

consuevit, quem è contra si invocassent, ipsius-
que implorassent subsidium, absq; ullo omni-
no labore difficultates omnes superare, Deiq;
gloriam promoverè potuissent.

Ista vero intelligi omnino debent de iis *Nihil un-*
prorsus omnibus, quæ quis adoriri queat, ne- *quam in-*
gotiis, in quibus utilius multo est, nos Deo re- *choandum*
commendare, quàm in nostris confidere in- *est, quin*
dustriis, aut ullis inniti creaturis; atque in re- *Deo prius*
bus omnino omnibus orandus nobis Deus est *id com-*
illiusque imploranda gratia, humillimèque *mendaver-*
nobis confitendum; ab illo nostra omnia de- *rimus.*
pendere. Quo vero majoris extiterint mo-
menti negotia, eò frequentior ferventiorque
sit oratio necesse est. Deus etenim ita statuit,
ut unicum ea omnia consequendi in tempore,
quæ nobis ab æterno decrevit ille elargiri, me-
dium sit oratio. Illa est, ex Patrum antiquo-
rum sententia, catena aurea, quâ cœlestes at-
trahere nobis gratias valemus. Illa est, ex men-
te S. Augustini, clavis thesaurorum ipsius Dei,
cujus unius beneficio, quantum quidem vo-
luerimus, locupletari possumus. Illa tandem
est generale omnium infirmitatum ac debili-
tatum remedium. En primam & strictiorem
acceptiorem nominis *orationis*, quæ, uti
patet, in hoc sensu non accipitur nisi pro
petitione.

*Dua alie nominis orationis acceptio-
nes generaliores.*

Secundo accipitur generalius, pro quacum-
que *menti. ad Deum elevatione*, sive ipsum *non defice-*
adorando, sive ipsi gratias agendo, sive nostras re-

A §

actio. *Luc. 18. 1.*

*Oportet
semper
orare &
non deficere.*